

MERE ØKO-MÆLK PÅ LOKALT DYRKET FODER

Af *Specialkonsulent Finn Strudsholm*

De fleste økologiske bedrifter med mælkeproduktion indkøber kraftfoderblandinger med importerede proteinråvarer som sojakager, sojabønner, rapskager, solsikkekager, majs, korn, m.v. Råvarerne er økologisk certificerede, men bliver i mange tilfælde transporteret over store afstande – f.eks. fra Kina.

En så udbredt brug af importerede økologiske proteinkilder passer ikke godt med de økologiske principper. Og samtidig øger importen af foder fra fjerne markeder risikoen for uønsket kontaminering af foder og mælk.

Uudnyttede potentialer på bedrifterne

Nye svenske projekter viser, at en mælkeproduktion baseret på ensilage og korn er økonomisk konkurrencedygtigt, selv om køerne har en lidt lavere ydelse.

Samtidig dokumenterer et nyt dansk projekt "Styrket konkurrenceevne i økologisk mælkeproduktion", at omkostningen til indkøbt foder varierer meget mellem ejendomme og at større egenproduktion af tilskudsfoder tit er oplagt for at sænke produktionsprisen på økologisk mælk.

En økologisk mælkeproduktion baseret på lokalt foder skal fokusere på:

- Høj fordøjelighed af grovfoderet
- Maksimal dyrkning af protein i grovfoder (f.eks. rødkløver)
- Valg af kornsorter med højt proteinindhold
- Dyrkning af lokale proteinråvarer (f.eks. hestebønner)
- Optimering af restbeløb per ko frem for ydelse per ko

Nyt projekt i støbeskeen

Med den viden vi har, er der gode muligheder for at sænke importen af soja og basere den økologiske mælkeproduktion på foder dyrket i lokalområdet. SEGES Økologi vil derfor i et nyt projekt dokumentere muligheder og økonomi i økologisk mælkeproduktion baseret på lokalt dyrket foder.

Der er gode muligheder for at udfase soja og i stedet bruge mere nærproduceret protein i rationen til økologiske malkekøer.

Foto: Finn Strudsholm, SEGES Økologi